

I.N. Network spojuje partnery v rozvojových a rozvinutých zemích v nesení evangelia, učednictví a službě okolnímu světu.

Nadace Mezinárodní potřeby je součástí sítě mezinárodní společnosti I.N. Network, působící v 37 zemích světa.

Bible, Mt 25,40: „...cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Milí přátelé,

s nimiž jsme spojeni neviditelnými nitkami účasti na díle a životech mnoha lidí ve světě i doma, zdravíme Vás srdečně z nadace. Dostáváte do ruky druhé letošní vydání našich Čerstvých zpráv, které tentokrát odráží řadu bouřlivých událostí.

Svět není zrovna klidné ani bezpečné místo k životu. Slyšíme o velkých humanitárních katastrofách a konfliktech v zemích, jako je Somálsko, Irák. Obraz Vám nyní doplníme o zprávy ze zemí, které nejsou tolik v centru pozornosti – Nepál, Srí Lanka, Filipíny. Překvapivě - protože mimo centrum pozornosti světových médií – se i tam dějí prudké konflikty nesmiřitelných sil, vždy jsou výsledkem neštěstí a mnoho obětí na straně prostých obyvatel. Nepřestáváme doufat v lepší svět a ceníme si úsilí těch, kdo se stále novou energií a nadějí pracují v projektech, kterých se spolu s Vámi účastníme.

V lednu 2009 se koná pracovní setkání ředitelů jednotlivých poboček I.N. Network v indickém Bangalore, a tak se nám nyní poprvé v historii nadace vyskytla příležitost k cílené návštěvě

některé ze zemí, kterou podporujeme. (Navštívil jsem sice rovněž Ugandu, ovšem pouze při příležitosti mezinárodní konference celé I.N. Network.) Od 1. února bych proto měl mít po 6 dní možnost být v Nepálu a osobně potkat řadu z podporovaných dětí, studentů, pracovníků, poznat zblízka jejich život i práci. Velmi rádi Vám dáme vědět co nejvíce o tom, jak to v Nepálu vypadá na vlastní oči.

V poslední části Čerstvých zpráv je opět několik krátkých reportáží z našeho programu přednášek na školách v ČR – programu Zdravá mládež. Ačkoliv se problémy našich dospívajících mohou zdát nesrovnatelné s nouzí, jakou vidíme v chudých zemích světa, velmi si vážíme faktu, že spolu s námi berete tyto problémy zcela vážně. Mnozí jste nám pomohli a stále pomáháte nést finanční břímě tohoto programu, kterému světová ekonomická krize způsobila vážné potíže. Děkujeme Vám všem!

Při naší práci nás neustále těší vědomí, že jsme spojeni s mnohými z Vás, kdo jste se ujali podpory vzdálených dětí ve světě. Vaše finanční prostředky plynou na pomoc dětem, které žijí v opravdové nouzi. Máme z každého z Vás upřímnou radost.

Váš Mgr. Petr Horáček

VÁNOČNÍ SBÍRKA 2008

Prosím přispějte nám na Vánoční sbírku 2008. Detaily o sbírce jsme Vám zaslali v listopadu t.r. Můžete je najít i na <http://www.incz.info/Vanoce08.htm>, kde je také verze pro tisk. Případně Vám vytištěné informace zašleme na vyžádání. Sběrka končí 31. 1. 2009.

Z NEPÁLU

„Viděl jsem růst nepálskou církev od nuly k milionu...“

Nicanor Tamang, ředitel nepálské I.N. Network, píše: „...v mé 36 let dlouhé službě jsem viděl nepálskou církev růst doslova od nuly k nynějšímu 1 milionu věřících v Nepálu a tisícům a tisícům Nepálců žijících mimo Nepál. Není to jen historický zázrak vzdálené minulosti, ale děje se to i teď, zatímco píšu reportáž... S prudkým růstem církve čelíme vážnému nedostatku vedoucích lidí v místních sborech. Před několika dny za mnou přišel jeden prostý pastor ze západního Nepálu a popisoval mi, že během 15 let tam vzniklo 21 sborů s více než 2000 věřících, převážně křesťanů první generace.“

I my v České republice se vzdáleně účastníme nepálského „zázraku za bílého dne“, duchovního pohybu, který začíná někdejší 240 let trvajícím hinduistickým královstvím. Již 11 let skromně podporujeme nepálské studenty teologických škol, kteří se vzdělávají pro službu rostoucímu počtu věřících.

Nicanor Tamang dodává:

„Tyto mladé lidi nám většinou doporučují různé rychle rostoucí sbory v Nepálu a v nepálsky hovořících oblastech Indie... Pán Bůh rozlévá svého Ducha mezi lidi a těch se síla evangelia tolik dotýká, že mluví o evangeliu Pána Ježíše s kýmkoli, s kým přijdou do kontaktu. Nikdo je nemůže umlčet a nikdo je žádným

způsobem neodradí. Je to jako apoštolé, kteří řekli: „Nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli.“

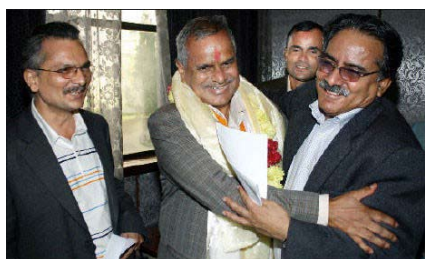
Na fotografii: Nepálský křesťan rozmlouvá s prostým mužem o Bohu.

Nepál - konec hinduistického království po 239 letech

Nepál zažil nevidanou a historicky ojedinělou událost: 10. dubna 2008 se konaly volby do Ústavodárného shromáždění (parlamentu). Právě před rokem se maoisté, proslulí nechvalně letitými teroristickými metodami, začlenili do politiky.

Transformovali se do Komunistické strany Nepálu a označují se za „skutečnou změnu tradičního“. Jejich kampaň oslovuje především venkovské obyvatelstvo a sází na přímý kontakt s ním. Po volbách se koncem května sešlo Ústavodárné shromáždění a zrušilo po 239 letech nepálskou monarchii, což bylo součástí dohody o národním usmíření. Maoisté jsou po letošních volbách s 220 mandáty nejsilnější stranou ve zhruba 600členném shromáždění. Z posledního krále Gjánéndry se stal obyčejný občan. Vůdce maoistů Prachanda se stal prvním premiérem. Rekl, že jeho strana nechce změnit Nepál na komunistický stát. Je sice levicově zaměřená a hlásí se k odkazu Mao Ce-tunga, nebrání se však kapitalismu.

První prezident nepálské republiky

Na fotografii: Vůdce maoistů Prachanda (vpravo) gratuluje prezidentu Dr. Ramu Baran Yadavovi (2. zleva) ke zvolení.

Nepál zvolil 21. července svého prvního prezidenta. Dr. Ram Baran Yadav z nepálské Congress Party si pomocí mírné většiny zajistil nejvyšší úřad země. Význam Yadavova vítězství je navíc zdůrazněn faktem, že pochází z nepálské nepokojné oblasti Terai. V následujících dnech bude možnost Yadava vidět při mnoha příležitostech a zahajovacích ceremoniích, kde se setká s velvyslanci a stane se tak tvář nového Nepálu, nicméně ohledně politických záležitostí bude mít omezené slovo.

Dr. Yadav pochází z prosté farmářské rodiny ve vesnici Safai v oblasti Dhanusha v Teraiských rovinách Nepálu.

Co o situaci v zemi říkají naši partneři z I.N. Network

Po 239 letech vlády a sjednocování Nepálu dynastií Shah dospěla tedy dynastie ke smutnému konci... Když Ústavodárný sněm prohlásil Nepál republikou, král dostal lhůtu 15 dní na to, aby opustil palác. Z paláce král odešel na radu svých astrologů v noci po tiskové konferenci dne 11. června. Sněm dal králi jako dočasné sídlo bývalou královskou loveckou chatu v okrajové části Údolí Káthmándú. Nepál už není hinduistickým státem, ale státem sekulárním, světským. Během dvou let vytvoří ústavodárný sněm novou ústavu.

Situace v Nepálu není tak zlá jako byla v minulých letech. Maoistický vůdce Pushpa Kamal Dahal (Prachanda) je teď nepálským premiérem a členy jeho vlády jsou i lidé z některých dalších stran. Mezi lidmi je ovšem stále strach, protože mnohé politické strany mají najaté teroristy a určitým lidem velmi znepríjemňují život. Požadavky na finanční „příspěvky“ (vydíráním), zmlácení nebo únos čekají ty, kteří se nechtějí podrobit jejich diktatuře. Ale přesto většina lidí cítí, že se věci ustálí, že během pár měsíců budou zase žít normálně, a my doufáme v to samé. Nehledě na to, že bývá více jak 30 hodin týdně snížená dodávka elektřiny, nedostatek ropy a produktů z ropy, kvůli inflaci stoupají ceny základních potravin, je tu velká nezaměstnanost a tak dále. Tento rok prošly Nepálem veliké záplavy kvůli protřžené přehradě ve východní části Nepálu. Bylo mnoho mrtvých a tisíce lidí se pohřešují. Takže náš milovaný Nepál potřebuje mnoho modliteb, povzbuzení a pomoci.

Za fotografií žebrajících dětí z Nepálu děkujeme Janě Kubíkové z Dobrušky.

Další péče o podporované děti

Naši kolegové v Nepálu zorganizovali zvláštní celodenní program pro 62 dětí studujících VIII. a vyšší třídu. Program se konal vždy v sobotu, kdy jsou školy v Nepálu zavřené. Cílem programu bylo informovat naše děti o drogách, alkoholu, obchodu s dívkami a HIV/AIDS tak, aby mohly být opatrné a držely se zkrátka před věcmi, které mohou v jednom jediném okamžiku narušit jejich zdraví, duši a peníze.

Většina dětí se navzájem nezná, a tak tento program pro ně sehrál roli prostředníka k poznání se navzájem a všichni byli šťastní. Vyměnili si mezi sebou kontakty.

Pan Joel Sharma nejen učil lekce o drogách, ale také se sdílel se svou zkušeností 13 let strávených jako závislý. Po 13 letech je zpět ve svém normálním životě a pracuje mezi drogově závislými. S pomocí jeho přátel a podporujících založil centrum nazvané New Hope Center. Joel a jeho 4 přátelé sdíleli svá osobní svědectví. Jejich svědectví byla důkladná a dojemná. Děti byly touto lekcí a zvláště jejich svědectvími ohromeny a dojaty.

Paní Devi Chalagainová zařadila do hlavního tématu o alkoholu i závislost na kouření a žvýkání tabáku z důvodu jejich vzájemné souvislosti. Pro děti byly lekce velmi podnětné a užitečné.

Pan Prakash Dahal vyprávěl o svém životě, kdy byl mnoho let závislý na alkoholu.

Paní Danmit Sharmová hovořila o tom, jak jsou mladé dívky nalákány, aby se staly sexuálními pracovníci, a jak se lze vyhnout těmto rizikům. Paní Danmit ukazovala také na řadu moudrostí z mnoha různých knih Bible.

Vystoupil zde také další mladý muž, který hovořil o svém životě na drogách, který ho přivedl k nakažení virem HIV. Jeho vyučování a sdílení osobní zkušenosti pomohlo našim dětem pochopit mnohem více o drogách a jejich pozdějších následcích.

Plán do budoucna: nepálská děti chtějí další takový program připravit po 6 měsících. Připravují i program pro mladší děti, ale v jiné podobě.

Fotografie: Děti sledují programy s velkým zájmem.

Podivuhodné příběhy se stávají skutečností

Možná si vzpomenete na příběh mladého muže, o kterém jsme psali v Čerstvých zprávách právě před rokem (<http://www.incz.info/11-2007.pdf>). Z bezpečnostních důvodů neuvádíme jeho jméno. Býval to nezvladatelný raubíř a pijan, ale setkání s Kristem změnilo jeho život. Stal se jedním z pracovníků, které z ČR podporujeme. Píše o událostech, které Vám chceme vyprávět:

„Stejně jako v předchozích měsících Bůh vylévá svou milost, aby přivedl mnoho lidí ke Kristu. Někteří z nich byli uzdraveni z fyzických nemocí, jiní vysvobozeni z hlubokého zármutku. Neobyčejná příhoda se stala ve vesnici, kde jsem navštívil rodinu, která nedávno uvěřila. Jejich soused RT byl náhodou při tom, když jsem s nimi mluvil o Božím slovu. Vyprávěl jsem příběh o ženě, která byla uzdravena, když se jen dotkla Ježíšových šatů. RT se váhavě zeptal, jestli bych se nemohl modlit za jeho nemocnou krávu. Kráva ležela na zemi a už několik dní nežrala. Asi 15 minut

jsme se modlili za krávu, dal jsem jí hrst trávy a kráva se za několik minut sama zvedla. Řekl jsem majiteli, ať krávu podojí a on přede všemi nadojil vědro mléka. Byla v jediném okamžiku kompletně uzdravena. Užasly i vyděšený RT a jeho žena i vesničané se velmi otevřeli pro evangelium Ježíše Krista...

Společně s přítelem jsme v jedné vesnici promítali film Ježíš. Přišel nějaký komunista a uprostřed filmu nás přerušil. Ptal se nás, proč lidem vyprávíme mýty. Vzal jsem si ho stranou a začal mu vysvětlovat, proč to děláme. Nepřesvědčil jsem ho a on mě místo toho začal učit to, o čem si myslí, že je to pravda. Doporučil mi, že je lepší uctívat hinduistické bohy než „boha ze západu“. Duch svatý mi pomohl mu vysvětlit všechno, co by měl vědět. Řekl jsem mu, že člověk nemůže vzniknout bez Stvořitele. Bůh otevřel jeho srdce a on nakonec uvěřil v Ježíše. Teď roste ve víře a každý týden spolu máme společenství. Každý by měl pokleknout před Ježíšem a vyznat, že On je Pán. Chvála Bohu za Jeho mocné činy!“

Z FILIPÍN

Násilí na jihu země zasáhlo i naše pracovníky Územní nároky na jihu země

Filipíny nejsou v centru pozornosti světových mediálních agentur, a přece i zde na jihu země došlo v letošním roce k prudké eskalaci násilí, spojené s územními nároky islámských separatistů.

Jak vůbec došlo k dnešním problémům z historického hlediska? Mindanao je druhý největší ostrov Filipín, leží na jihu země. Na něm a na přilehlém souostroví Sulu žije celkem žije 18 mil. obyvatel, z čehož většina jsou křesťané. Obyvatelé této oblasti často zápasí s nesmírnou chudobou. Žijí zde i muslimové. Na Filipínách se jim říká Morové a tvoří necelých 5% všech obyvatel. Ve 13. století se na Mindanao rozšířil islám. Vzniklé filipínské sultanáty se vyhnuly i španělské nadvládě. Po převzetí území Američany však byli v r. 1946 připojeni k nezávislým Filipínám. Předtím o sobě Morové nikdy neuvažovali jako o Filipíncích a udržovali si svou samostatnou identitu.

Když se Filipíny v roce 1946 staly republikou, v muslimském Mindanau ústava umožňovala vznik autonomní oblasti. Za toto autonomní území zpočátku bojovala osamocená Národní osvobozené hnutí Morů (Moro National Liberation Front, MNLF). Programem MNLF se stalo vytvoření nezávislého státu Morů, který byl považován za jedinou možnost existence muslimů na Filipínách. Filipínská vláda podepsala s MNLF v roce 1987 dohodu a po několika referendech bylo k původnímu území připojeno několik dalších oblastí. Vznikl takzvaný Autonomní region muslimské Mindanao (Autonomous Region of Muslim Mindanao, ARMM).

Od roku 1969 se mnoho mladých filipínských muslimů vycvičilo např. v Malajsii v partyzánském způsobu boje. Také se stále vyzbrojují. Dnes je Mindanao mimo jiné základnou teroristických skupin. Jejich akce jsou zaměřeny proti křesťanům, jako např. přepadení městečka Ipil na Mindanau v roce 1995, při kterém bylo zavražděno 53 křesťanů, a další.

Boje na jihu Filipín si jen v 70. letech 20. století vyžádaly tisíce zabitých vojáků i civilistů a oblast opustilo několik set tisíc uprchlíků. Boj Morů na Filipínách podporovalo mnoho muslimských států.

V roce 1977 vzniklo konkurenční Islámské osvobozené hnutí Morů (Moro Islamic Liberation Front, MILF). Část místní muslimské populace stále vznáší nároky na „území předků“.

Velitelé MILF později vznesli nárok na dalších 712 osad mimo území ARMM. Mezi filipínskou vládou a představiteli MILF byla zahájena v červnu 2001 jednání o jejich nárocích. Obě strany měly 5. srpna 2008 oficiálně podepsat dohodu, která měla vést ke vzniku samostatné oblasti Bangsamoro Juridical Entity (plně funkčního státu), který by v roce 2010 nahradil ARMM. Podrobnosti o dohodě byly předem zveřejněny v místním tisku a křesťanští politici z oblastí Mindanao se odvolali k nejvyššímu soudu. Ten 4. srpna t.r. – den před chystaným podpisem dohody – vydal nařízení, které podpis dohody prozatím zakazuje.

Krvavá reakce na rozhodnutí nejvyššího soudu

na sebe nenechala dlouho čekat. Někteří velitelé MILF z vlastní iniciativy 18. srpna 2008 zaútočili na některá města, jinde byly napadeny vesnice s křesťanskou většinou. Útočníci vypalovali domy, zabavovali dobytek a také zavraždili desítky lidí. Desítky tisíc obyvatel z oblastí bez meškání uprchlo. Podle Státního koordinačního výboru pro řešení živelných katastrof přišlo při útocích rebelů o domov celkem 159 000 osob.

Poté, co se někteří křesťanští obyvatelé na obranu vyzbrojili, ministr vnitra Ronaldo Puno vydal upozornění, že pokud bude někdo přistižen se zbraní, bude mu tato odebrána.

Na vzniklou situaci rychle reagovala filipínská armáda, která se snažila zadržet velitele povstalců. Později se jednotky stáhly a vláda se pokouší opět vyjednat s vůdci MILF.

Mnozí křesťané se pochopitelně obávají toho, že by se jejich domovina měla stát součástí muslimské autonomní oblasti. Řada vůdčích postav muslimských aktivistů dává i v oficiálních prohlášeních najevo, že hlavním důvodem snahy o autonomii je úmysl zavést v autonomii islámské právo – šariú. A tak muslimští i křesťanští obyvatelé tohoto regionu hledí do budoucnosti s obavami. Nikdo neví, zda v oblasti nehrozí válka.

Zdroje: internet, www.prayer.cz (Compass Direct), <http://www.globalpolitics.cz/clanek/filipiny.html>

Násilné nepokoje na jihu země zasáhly také naše spolupracovníky

V oblastech zasažených konfliktem s islámskými separatisty nemá filipínská pobočka žádné rodiny a děti, kterým se poskytuje možnost vzdělání v rámci Dálkové adopce PLUS. Děti jsou tedy našťastí těchto vážných nepokojů ušetřeny.

Filipínská pobočka I.N. Network ale rozvíjí v zasažených oblastech svou širší misijní činnost a ředitel Nestor Flores nám proto koncem srpna psal, abychom se za ně modlili: „Je tam nejméně 7 sborů patřících k I.N. Network, které byly zasaženy konfliktem mezi vládou a MILF. Pastoři Lazara, Cinco, Magpit, Jason, Padaya, Nicky a Cajegas a jejich rodiny jsou tímto také zasaženy. Jsou to naši zakladatelé sborů a vyslaní pracovníci v Pagadianu, Iliganu, jižním Cotabatu a Kidapawanu na ostrově Mindanao. Prosíme o vaše modlitby za víc než 10 000 evakuovaných, kteří byli přemístěni do Misamis a Lanao del Norte. Školy v osmi čtvrtích města nyní ubytovávají evakuované.“

Podporovaným dětem se dobře daří ve studiu

Ředitel filipínské pobočky Nestor Flores nám píše, že mají velkou radost z toho, jak mnoho dětí v roce 2007–2008 uspělo ve studiu. Z celkového počtu 800 dětí pouze 8 propadlo, to je jen zhruba 1 %.

Nestor Flores velmi chválí také projekt čtyř mini-knihoven, které se jim podařilo založit. Např. ve městě Mascap chodí každý den do mini-knihovny okolo 60 dětí. Celkově využívá služeb těchto mini-knihoven více než 1000 studentů, nemluvě o dalších dětech a sourozencích, kteří mají z tohoto projektu také prospěch. Studenti zde pravidelně pracují s učebnicemi, příručkami a materiály, stejně jako s počítačem a tiskárnou. Sami by si toto nikdy nemohli dovolit. Vše financovala I.N. Network.

Mini-knihovny vlastní po 3 výtiscích od každé učebnice z každého předmětu a jsou vybaveny také počítačem, aby se na něm žáci naučili pracovat. Mini-knihovny neslouží pouze pro potřeby podporovaných dětí, ale široké veřejnosti. Místní koordinátoři je také využívají pro doučování a další aktivity. Představitelé místní správy navíc darovali mini-knihovně sadu encyklopedií a glóbus. Jedna maminka nám napsala: „Můj příjem je naprosto minimální, jsem osamělá matka, manžel mi zemřel před třemi lety. Jsem velmi vděčná I.N. Network za tento projekt mini-knihovny v Santa Rosa, protože je velmi užitečný pro mou dceru, stejně jako pro ostatní děti, které si nemohou dovolit platit poplatky v internetových kavárnách.“ Jiná studentka dodává: „Je to skutečné požehnání mít tady mini-knihovnu. Pro své studium mohu využívat počítač a tiskárnu a bylo to obrovskou pomocí pro mou matku, která už neměla peníze na placení poplatků za počítač a nákladů na tiskárnu.“

Nápad se zřízením mini-knihoven pomohl mnoha rodičům a má ohromný dopad na studenty, rodiny a jejich komunity. Mnoho lidí se upřímně zajímá o křesťanské hodnoty právě proto, že jim tento nápad přinesl tolik dobrého.

Křesťanští pracovníci pomáhají lidem

Mnoho filipínských rodin potřebuje naléhavě lékařskou péči, kterou si nemohou dovolit. Je to další oblast, do které obětavě vstupují naši kolegové, a pomáhají nuzným formou bezplatných

zdravotnických kampaní. Pastor John Gois, jehož práci také z ČR podporujeme, píše: „18. srpna 2008 pořádala naše organizace spolu s organizací Lorma Medical Center a Lorma Community Development Inc. lékařsko-zubařskou misi v městečku Nalasinu v provincii Balaoan v oblasti La Union (asi 200 km severozápadně od Manily na záp. pobřeží největšího filipínského ostrova Luzon), kde se nachází

Na fotografii: Pastor John Gois s rodinou

těž místní sbor. Místní úřady byly velmi spokojené, bylo ošetřeno 120 pacientů se zubními obtížemi, byly rozdávány léky. Lékaře navštívilo 250 pacientů, dostali léky a multivitamíny... Tři lékaři a další personál z Lorma Medical pracovali celý den a měli plno práce. Jeden zubař byl z filipínského námořnictva a další dva z okolí. Došlo jim anestetikum, takže pak přestali trhat zuby. Balaonské křesťanské společenství poskytlo pohoštění pro pracovníky mise.“

Pastor John Gois dodává: „Je nám líto, že někteří nemohli být ošetřeni, neboť nemáme dostatek pracovníků. Přesto na nás zástupci místní samosprávy naléhali, abychom na další ‚zubní‘ misi opět přijeli v dubnu.“

Pro nás je to nyní předmětem mnoha modliteb, protože je třeba sehnat mnoho léků a prostředků pro ty, kdo jsou v nouzi a pro svou chudobu si nemohou dovolit lékařskou péči. Jistěže bychom jim rádi vyhověli, a proto Vás chceme poprosit o modlitby, abychom byli schopni zajistit potřebné peníze, lékaře i léky. Může se to zdařit, ale mám starost o to, abychom dokázali splnit svůj případný slib těmto chudým vesničanům. Spojili jsme síly s nemocnicí, křesťanskými skupinami a místními představiteli a zjistili jsme, jak je tento zdravotní program důležitý i pro rozvoj nových sborů. Jsme vděční, že vše funguje ke slávě Pána.“

Na podporu zdravotnických kampaní můžete přispět v právě vyhlášené Vánoční sbírce 2008, viz <http://www.incz.info/Vanoce08.htm>.

Jiný z pracovníků, podporovaný z ČR, Jun Capus, píše o jiné formě služby:

„Před časem jsme pořádali zvláštní setkání duchovní obnovy, nazvané ‚ABLAZE‘ (lze přeložit: ‚Planoucí‘), na kterém jsme vedli k modlitbám věřící z různých sborů na našem území a také veřejné představitelé, úředníky, starostu. Duch svatý působil v našich srdcích, a to i v srdci starosty, který později řekl, že bude hledat Pána Boha a číst Bibli.“

Už je tomu dlouho, a nyní mě opět Bůh vede, abych vyučoval Boží Slovo mezi zákonodárci na městském úřadě. Tato služba na ně má veliký dopad a byli jí opravdu zasaženi. Je skvělé vědět, že někteří policisté navštěvují křesťanská setkání v blízkém sboru...

...chválíme Pána, že otevírá možnosti, jak rozšířit naši službu. Jedna z nich je pracovní výjezd mezi rodné Mangayany (menšina), kteří žijí na druhé straně hory. Další příležitost vnímáme v tom, že jedna rodina z naší biblické domácí skupinky se přestěhovala na nedaleký ostrov. Vyhlížíme, že tam brzy uspořádáme podobný pracovní výjezd, jako ostatní zmíněné.“

ZE SRÍ LANKY

Srí Lanka stále není místem pokoje

Naši pracovníci ze Srí Lanky nám píší o několika dalších násilnostech, kterým čelí lidé křesťanského vyznání: v červenci se odehrál útok na jistý sbor (podrobnosti neuvádíme) na předměstí města Colombo. Více než stohlavý dav vedený buddhistickými duchovními brutálně napadl pastora RA a několik starších, kteří byli s ním. Pastor utrpěl vážná zranění, které si vyžádala 5denní pobyt v nemocnici.

Kazatel R z metodistické církve na východě země se vracel z večerních bohoslužeb, když byl obstoupený skupinou mužů, povalený na zem, zbitý a zkopaný tak surově, že musel být několik dní hospitalizován. Kazatel R byl dobrým přítelem pastora NE, který byl 17. března letošního roku umučen pro Krista. V pozadí incidentu vůči kazateli R bylo, že společně s širší křesťanskou komunitou ve svém městě projevil solidaritu účastí na pohřbu umučeného pastora NE a také svou přítomností na všech jednáních soudu, které po vraždě proběhly. Jeho odhodlání a odvaha nemohly zůstat bez povšimnutí. Zaplatil cenu. Naši spolupracovníci si připomínají slovo z Písma: „Milování, nebudte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla“ (1. Petr. 4:12), a dodávají: „To se právě teď děje... Prosíme Pána o pomoc, aby nám dal ochranu a odvahu čelit čemukoliv, čemu On chce, abychom čelili. Děkujeme za modlitby.“

Službu dětem v Harrisonově centru doplnil Klub pro mladé

„Ve škole je teď plno práce, blíží se totiž Vánoce a připravujeme se na vánoční aktivity“, píše naše spolupracovnice. „Význačným prvkem v naší činnosti je Klub pro mladé, kam po tři dny v týdnu dochází 60 až 70 teenagerů a užívají si společný čas. Každý den nás rodiče žádají, zda by se i jejich děti mohly připojit do našeho programu. Jsme Pánu vděční, že nám každý den přivádí

tolik oveček, kterým můžeme sloužit. Prázdninová biblická škola začne v srpnu. Je to další věc, na kterou se těšíme.“

Chlapec Sumudu vypráví, co pro něj znamená Harrisonovo centrum

O tomto centru jsem se dozvěděl od jednoho svého kamaráda. Řekl mi, že se tam děje spousta dobrých věcí a že Centrum změnilo jeho život. Tím, co řekl, jsem byl skutečně zasažen a chtěl jsem do Centra také začít chodit. V roce 2007 jsem využil příležitosti se do Centra dostat.

Jednou jsem v Centru byl dost nervózní z toho, že budu muset mluvit před skupinou dalších lidí. Můj vedoucí mi totiž dal příležitost promluvit k ostatním. Odmítl jsem to s tím, že jsem nervózní a stydím se, ale on mě znovu povzbudil a já jsem se tedy nakonec odhodlal do toho jít. Pak se rozplynuly všechny mé obavy. Navštěvování Centra zlepšilo mé studijní výsledky a ve zkouškách jsem si vedl dobře. Centrum mi pomohlo najít si nové kamarády.

Kdybych však měl říct, kdo je můj nejlepší přítel, bylo by jím celé Centrum, protože mi toho dalo opravdu hodně. Přál bych si, aby podobných center bylo víc, aby mnozí další mohli zažít, jak je to skvělé. To vše píšu proto, že toto Centrum mi dalo spoustu zkušeností a zážitků. Centrum je něco jako můj nejlepší přítel, dalo mi spoustu skvělých věcí a velice požehnálo nejen i mé rodině. Ze toto Centrum jsem Bohu vděčný – za to, co tam udělali pro mě a moji rodinu.

Z UGANDY

Děkujeme za Bible

Justus Miwanda, ředitel pobočky v Ugandě (na snímku předává spolupracovníkům Bible), nám píše:

„O afrických křesťanech se dnes říká, že je jich sice mnoho, ale jsou slabě zakotveni ve své víře. To je ale smutná situace! I.N. Network v Ugandě pomáhá mnohým křesťanům získat přístup k Bibli, aby se skrze ni mohli posílit a opravdově zakotvit. Není to snadné, protože v zemi, kde lidé nemají peníze na jídlo, si těžko mohou pořídit Bible. Chtěli bychom proto poděkovat přátelům

v České republice, že nás pravidelně podporují v našem úsilí nakupovat Bible. Tyto Bible v domorodém jazyce dáváme spolupracovníkům v nových sborech a ti je předávají potřebným křesťanům. Chvála Bohu.“

Nové možnosti vzdělávání

Justus Miwanda dále s radostí píše o nových projektech, které mohli zahájit:

„11. ledna 2008 byla otevřená dlouho očekávaná biblická škola se 17 pastory v prvním semestru. Druhý semestr proběhl 16.- 28.června a třetí semestr bude v září.

V únoru jsme otevřeli odborné učiliště se 2 instruktory a 25 studenty. Kurzy nabízejí výcvik v oborech: zedník, krejčí, kuchař a práce s počítačem. Bylo povzbuzující vidět budoucí zedníky, jak se podílejí na stavbě dílny. Příští rok pravděpodobně otevřeme obor tesař.

V květnu jsme s vděčností dokončili připojení našeho centra zdraví a základní školy v Kiyindi k vodní elektrárně.

V srpnu tohoto roku jsme mohli zahájit stavbu nového bloku školy v Buikwe s 5 třídami. Požádali jsme místní obyvatele, aby nám přišli pomoci na brigádu, abychom provedli nutné terénní úpravy. Ohromila nás účast 350 lidí, která nám ukázala, jak velmi si místní lidé váží naší práce. Budeme dělat vše proto, abychom budovali vzájemnou důvěru i nadále... V současné době již stojí hrubá stavební konstrukce.

Připravujeme také domov pro úplné sirotky. V současné době jsme nakrátko museli projekt pozastavit, protože se ukázalo, že potřebujeme nejprve vyřídít potřebnou státní akreditaci k této práci.

HIV a AIDS

byly ještě v nedávné minulosti nejstrašnější kletbou této země, která figurovala na špicích nejhůře zasažených oblastí světa virem HIV. Následky epidemie v podobě milionů sirotků jsou zde dodnes. Přesto se díky úsilí mnoha organizací a s podporou vlády podařilo situaci zlepšit. Také v Buikwe nedávno naši přátelé z I. N. Network provedli den osvěty ohledně AIDS a nabídli zdarma testy na HIV. Z 238 lidí z Buikwe bylo 7 osob testováno pozitivně. Je nám líto těchto lidí. Přesto tato zpráva zároveň zobrazuje, jak velmi se situace v Ugandě mění, dříve by se jednalo patrně o desítky procent HIV pozitivně testovaných.

Práce křesťanských pracovníků

Všechny humanitární projekty a školní vzdělávání jsou založeny na křesťanských hodnotách a poslání. Součástí práce naší pobočky I.N. Network je správa nových křesťanských sborů a přinášení křesťanské zvěsti tam, kde se jí lidem doposud nedostalo. Nesmírně si vážíme vytrvalé a namáhavé práce mnoha spolupracovníků, kteří ze všech sil slouží svým prostým spoluobčanům často v odlehlých komunitách.

Přinášíme Vám několik výňatků z jednoduchých, ručně psaných zpráv těchto pracovníků:

James Tibitta píše o své rodině: „Jsem ženatý s jednou manželkou. Máme šest dětí, dva chlapce a čtyři holčičky... Kromě nich jsou s námi tři vdovy a sedm sirotků...“

(Pro nás těžko představitelná rodinná situace tohoto služebníka není v Ugandě výjimkou, ale pravidlem. Křesťanské rodiny téměř bez výjimky „adoptují“ tímto způsobem oběti epidemie HIV. Jiný pastor má doma kromě 4 sirotků také chromého muže, kterého jeho rodina vyhodila z domova kvůli křesťanskému vyznání.)

Všechny zprávy vykreslují zblízka situaci mezi obyčejným obyvatelstvem Ugandy: nedostatek jídla, lékařské péče, negramotnost, nevyhovující pitná voda.

Zprávy stručně popisují hlavní aktivity pracovníků:

Mores Mukisa píše: „Kázal a vyučoval jsem Boží slovo na různých místech. Moje služba zasáhla asi 200 mužů a 400 žen. Na jednom místě vznikl nový sbor. Studoval jsem Bibli v biblickém kursu v Buikwe.“

Okoth Gaster píše: „Pracoval jsem tvrdě v různých oblastech a vesnicích a kázal jsem Boží slovo záchrany lidem a Bůh mi dával milost k této práci.“

„Některé děti jsou napadány démony a já chodím a modlím se za ně. Modlete se za mě též,“ říká Eriabu Kakaire.

Jiní pracovníci píšou, jak dům od domu hovořili s mnoha desítkami mužů a žen, modlili se za nemocné, vyučovali děti, vedli pastorační rozhovory, oddávali snoubence, křtili, mluvili na větších veřejných akcích.

Ukázka jedné ručně psané zprávy ugandského pracovníka církve:

I had person to person preaching preached in more than three bunals I had two wedding and counselling and attending seminars. Both teaching and listening

PROGRAM ZDRAVÁ MLÁDEŽ

Letos již devátým rokem podporujeme práci lidí, kteří chodí do škol a konají zde velmi oblíbené přednášky a různé formy besed, které pomáhají mladé generaci nastavit správně vyhybku pro vlak jejich života. Naši spolupracovníci nám každého čtvrt roku posílají písemné zprávy a fotografie za své práce a rádi Vám také dáme nahlédnout do jejich práce. Mezi minulým vydáním Čerstvých zpráv proběhlo letní období, a proto zde tentokrát najdeme také několik zážitků z kempů, táborů a jiných doprovodných aktivit. To je důležitá součást programu.

Zprávy našich spolupracovníků jsem četl již mnohokrát, pracuji v naší nadaci již 7 let. Přesto mne vždy nově překvapí, povzbudí a motivují. Rádi předáváme toto povzbuzení i Vám.

Býval to jeden z mých snů – abych mohl šířit dobré zprávy – a ten sen se mi právě plní. Je totiž jedna dobrá zpráva, kterou si bude svět zanedlouho připomínat, ať již vědomě či nevědomky, o Vánocích... A pak je celé moře dobrých zpráv, odvozených od této první, kdykoliv se ve světě děje něco, v čem se nachází otisk toho, kdo přišel na svět, Ježíše Krista.

O některých z těchto událostí si můžete přečíst i v dnešních zprávách z programu Zdravá mládež.

Mgr. Petr Horáček

Martin Stavjaník

Září pro mě v minulosti bývalo tradičně časem, kdy jsem neměl žádné přednášky na školách, ale který jsem věnoval odpočinku po letních táborech a organizačním záležitostem souvisejícím s novým školním rokem – objednávání přednášek na školy atd. Letos je již druhým rokem situace úplně odlišná: mám program nabitý seznamovacími adaptačními pobyty pro základní i střední školy. Loni mě některé školy oslovily poprvé a já jsem s velkou bází a chvěním vstupoval do těchto pro mě neznámých vod. Po loňských – díky Bohu velmi dobrých zkušenostech – si na letošní září objednaly nové pobyty stejné školy (byly 2) a přidaly se k nim další tři. A navíc jsem některé další musel z nedostatku časových kapacit odmítnout... Na jednu stranu jsem měl radost z toho, že se tato služba školám osvědčila, na druhou je to pro mě velký

závazek, jak nastavenou látku i do budoucna udržet. ...Na jednom z pobytů jsem se více sblížil s asi 4 žáky z jedné 6. třídy (2 kluci a 2 holky, 12 let), je to třída dyslektická. To znamená, že do tohoto typu tříd se zařazují děti s různými problémy se čtením, psaním (tzv. dyslektici, dysgrafici) atd. Tito jsou často žáky z ostatních tříd a někdy i učiteli označováni – posuzováni, že jsou to ti „hloupější“, ti „jiní“. Většinou se z těchto důvodů snažím právě těmto dětem věnovat větší pozornost a nejinak tomu bylo i tentokrát. Myslím, že tyto děti to vycítily a zanedlouho se na mě doslova „nalepily“ – chodily za mnou všude, kde jsem byl. Protože nebylo vzhledem k nabitému programu moc času se s nimi bavit, než jsem se nadál, pobyt skončil a rozcházelí jsme se domů. Děti mi i po návratu z pobytu ležely na srdci a modlil jsem se za ně. Jaké bylo mé překvapení, když asi po 14 dnech mě vyhledaly v klubu a navštívily mě. Měli jsme více času si povídat a domluvit se, že se zase sejdem. Modlím se za ně.

Patrik Müller

Během zkušebního období jsem byl kontaktován dalšími dvěma novými školami, ve kterých budu přednášet v novém školním roce. Také jsme v Liberci měli červenové představení organizací pracujících v sociálních službách a rád bych se podělil o jednu věc, která tam nastala.

Naše představení probíhalo ve stáncích umístěných na hlavním náměstí v Liberci. Ke stáncům mohli přicházet lidé z města a poznávat organizace nabízející sociální služby. Najednou za mnou přišla paní, které jsem se mohl představit, a v tu chvíli mne zaskočila, jelikož neutrálním hlasem řekla: „Tak konečně poznávám Patrika Müllera.“ Opravdu jsem nevěděl, co o mě slyšela... Paní mi to vysvětlila: „No, před třemi lety jsme byli s dětmi na táboře a děti měly na papír napsat jména dospělých lidí, kteří je v životě nejvíce ovlivnili. A moje třináctiletá dcera napsala: „Mojí rodiče a Patrik Müller.“ To mne vyděsilo a musela mi vysvětlit, co je to za chlápka. Po jejím vysvětlení jsem si oddechla. Chtěla bych vám poděkovat.“ To mne samozřejmě potěšilo.

Ivo Neuvirt

Začátkem července jsme pořádali letní tábor pod názvem Orient Expedition pro děti od 8 do 12 let, kterého se zúčastnilo několik dětí z našeho klubu. Téma tábora bylo: „Buď v Ježíšově vítězném týmu“. Děti se během 8 dnů mohli seznámit s poselstvím evangelia a zároveň prožít nezapomenutelné chvíle v přírodě. Já se svým kamarádem Milošem jsme zajišťovali veškerý program v přírodě

a musím říct, že to bylo někdy velice náročné. Deštivé počasí nás provázelo skoro celý týden, a tak jsme některé přípravy dělali za deště. Byli jsme vděční, že v době, kdy měly děti jít na bojovku, nepršelo. Název tábora prozrazoval, že jsme cestovali po zemích Orientu, a tak jsme každý den virtuálně byli v jiné zemi. Závěr tábora byl vyhrazen pro Čínu. Kromě olympijských her se pro děti připravovala slavnostní večeře v čínském stylu. Měli byste vidět tu radost v jejich očích, když se zdobily a vyráběly si kostýmy. Stejně tak jim oči zářily, když se usedlo k nádherně prostřenému stolu plnému čínských specialit. Na list pekingského zelí si všichni nabrali to, na co měli chuť, a dřevěnými hůlkami si to snažili dát do pusy. Byl to opravdu překrásný pohled na jejich radostné tváře.

V myslí mám jeden příběh, který demonstruje to, z jakého prostředí pocházejí děti na táboře. Jedno ráno těsně po budíčku na mě volá sedmiletý Jirka: „Ivo, to budeme dneska běhat venku v tom prachu?“ Já se zarazil a nechápavě jsme se na něj podíval. Vyšel jsem za ním ven před chatu a dívám se k místu, které ukazuje. Dole v údolí stoupala vlhkost a vytvářela mlhu. Pousmál jsem se a říkám Jirkovi: „Jirko, to není prach, to je mlha.“ Mnohé děti se s námi dostaly poprvé na hory a také poprvé viděly mlhu, tak jako Jirka. Čas s těmito dětmi byl pro mě opravdovým povzbuzením. Jejich upřímnost a vděčnost za to, co jsme pro ně připravili, byla pro nás všechny velikou odměnou.

Miloslav Fanta

Včera mi přišel dopis od jedné dívky ze střední školy, se kterou jsme si vyměnili už několik e-mailů. Mimo jiné v něm napsala: „Jsem moc ráda že jsem poznala někoho, jako jste vy, že se můžu svěřit s čímkoliv, a vy jste mi vždycky dobře poradil. Když budu potřebovat poradit, doufám, že se na vás můžu obrátit. Nevím, co bude zítra nebo za týden, a proto budu moc ráda, když mi budete pomáhat nadále.“ Několikrát si natloukla, protože díky atmosféře ve třídě uvěřila, že rychlé vztahy ji přinesou štěstí... Před prázdninami se na mě obrátila maminka jedné mé posluchačky. Její dcera jí doma vyprávěla myšlenky z přednášky

a ona sebrala odvalu svěřit se mi s nevěrou manžela. Bojovala o svou důstojnost, nevěděla, co dělat. Ne, nechci nahrazovat služby odborníků, ale já i mí kolegové chceme být lidem blízko.

Zastavit se s nimi u jejich bojů. Té paní jsem navrhl osobní setkání se zkušeným manželským párem. Nakonec využila napsané myšlenky a slíbila, že napíše, jak její život pokračuje.

TRANS WORLD RADIO V ČR

Svět není černobílý! A pokud se na svět chcete podívat také z jiných a velmi podnětných pohledů, než jsme navyklí z našich médií a všedního života, poslouchajte vysílání Trans World Radia (TWR-CZ, viz www.twr.cz). V současnosti jej lze slyšet non-stop díky internetovému či satelitnímu vysílání na www.radio7.cz.

V letošním roce naše nadace finančně podpořila vysílání TWR-CZ pro děti a mládež.

Na podzim t.r. TWR-CZ navíc vydalo CD s nejoblíbenějšími rozhlasovými relacemi pro děti. CD obdrželi zdarma četní partneři a podporovatelé vysílání TWR. Pokud o něj máte zájem také Vy, obraťte se na TWR-CZ na následujících kontaktech: e-mail: twr@twr.cz, tel. 544 233 771, adresa: TWR-CZ, P.O.Box 96, 656 96 Brno.

Dopřejte svým dětem stejný zážitek, jako mají Vašek a Vojta, kteří

do TWR-CZ napsali:

„Každou neděli se z naší rodiny stanou cestovatelé. Že je to moc nákladné? Ale vůbec ne. Stačí nasednout v neděli ráno od 7:00 na loď, která vyplouvá za dobrodružstvím. Jasně, pluje se na vlnách rozhlasu, ale co na tom. Je to úžasné zavřít oči a u snídaně se ocitnout v pralese se Simbou a jeho přáteli. Nebo se zaposlouchat do úplně nových pohádek o stromech. Chce to mít jen šikovné kormidelníky, a to Rádio 7 má. Modlíme se, abyste nalodili co nejvíce plavčků, kteří s vámi poplují do toho správného přístavu. Proto vám posíláme naše výtvary lodí (obrázky), se kterými se každé nedělní ráno vydáváme na plavbu. Ahoj všem plavčkům...“

KOLEGOVÉ ZE SLOVENSKA VÁS ZVOU DO TATER

Naši přátelé z partnerské organizace I.N. Network ze Slovenska nás požádali, abychom Vás upozornili na skvělou možnost využít služeb jejich rekreačního střediska. Možná se bude hodit i Vám? Z naší nadace dodáváme: byli jsme tam – je tam nádherně.

Pozvánku jsme ponechali v libozvučné slovenštině a dáváme slovo našemu slovenskému kolegovi, Pavlu Šinkovi:

„Radi by sme upriamili pozornosť na Chatu Račkova, kresťanské rekreačné a konferenčné centrum, ktoré je jedným z projektov našej partnerskej organizácie I.N. Network Slovakia (bližšie informácie o činnosti celej organizácie nájdete na stránke www.innetwork.sk). Chata Račkova sa nachádza sa na južnom svahu Západných Tatier v Račkovej doline, 5 km od obce Pribylina. Poskytuje služby individuálnym zákazníkom ako aj organizovaným skupinám. Súčasná kapacita zariadenia je max. 95 osôb (z toho 8 hotelových izieb pre 28 osôb, 9 izieb pre rodiny pre 45 osôb a 5 turistických izieb pre 22 osôb). Vďaka celoročnej prevádzke je zariadenie vhodné na usporiadanie seminárov, školení, konferencií, pobytov detí a mládeže, rodinných či skupinových rekreácií, školských výletov, či lyžiarskych zájazdov. Konferenčná miestnosť má kapacitu do 80 ľudí. K dispozícii je flipchart, ozvučenie, premietacie plátno, kopírovacie služby a ďalšie vybavenie. V blízkosti chaty je volejbalové ihrisko, parkovisko, vlastný 400 m lyžiarsky vlek. Rekreačné stredisko je dobre situované vzhľadom na využitie možností nenáročných prechádzok po okolí, turistiky, možnosť vysokohorských túr do oblasti Západných a Vysokých Tatier, v zimných mesiacoch lyžovanie. V marci (březnu) 2009 bude Chata mimo prevádzky z dôvodu plánovanej rekonštrukcie prízemí. Objednávky pobytov je možné uskutočniť na tel. č. 00421 903 501852, alebo e-mailom: info@rackova.sk. Tešíme sa na váš pobyt.“

Čerstvé zprávy – interní zpravodaj, distribuujeme zdarma našim dárcům. Nadace Mezinárodní potřeby, Hlavní 91, Smržovka, p. 468 41 Tanvald. IČ: 63836831. Tel.: 483 394 202, 732 373 573. E-mail: incz@incz.info, www.incz.info.
Bankovní spojení: UCB Liberec, č. ú. 139513054/2700. Neprošlo jazykovou úpravou. Za obsah odpovídá: Mgr. Petr Horáček.